

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้าน
ภาคตะวันออกกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

THE RELATIONSHIP BETWEEN SATISFACTION TOWARDS MEDIA ACTIVITIES OF
EASTERN FOLK SPORT WISDOM AND ATTITUDES TOWARDS EASTERN FOLK SPORT
OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN THE EASTERN ECONOMIC CORRIDORS

วิรัตน์ สนธิจันทร์¹ सराली สนธิจันทร์² ธนิดา จุลวนิชพงษ์³ สมพร ส่งตระกูล⁴
และ วรากร ทรัพย์วิระปกรณ์⁵

Wirat Sonchan, Saralee Sonchan, Tanida Julvanichpong, Somporn Songtrakul
and Warakorn Supwirapakorn

Article History

Received: 09-12-2022; Revised: 15-02-2023; Accepted: 15-02-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้าน 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกภายหลังที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้าน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 90 คน

¹⁻² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
Asst. Prof., Ph.D., Faculty of Sport Science, Burapha University
E-mail: wirats@go.buu.ac.th *Corresponding author

³ รองศาสตราจารย์, ดร., คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
Assoc. Prof., Ph.D., Faculty of Sport Science, Burapha University

⁴ อาจารย์, ดร., คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
Lecturer, Ph.D., Faculty of Sport Science, Burapha University

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Asst. Prof., Ph.D., Faculty of Education, Burapha University

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามความพึงพอใจและทัศนคติที่มีต่อสื่อกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก โดยมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.7-1.0 และค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.94 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาความสัมพันธ์ด้วยการสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยพบว่า

ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านเท่ากับ 4.66, S.D.=0.33 อยู่ในระดับมากที่สุด และทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเท่ากับ 4.61, S.D.=0.38 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.71 อยู่ในระดับมาก และสรุปได้ว่าสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านเป็นช่องทางในการสื่อสารไปยังนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้เกิดความพึงพอใจได้ นอกจากนี้ยังพบว่าความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับมีทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกในระดับมากอีกด้วย

คำสำคัญ: สื่อกิจกรรม; ภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้าน; เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ABSTRACT

This research aims (1) to study the satisfaction of secondary school students in the Eastern Economic Corridors towards media activities of eastern folk sport wisdom (2) to study the attitudes of secondary school students in the Eastern Economic Corridors towards the eastern folk sport after attending the eastern folk sport wisdom activities and (3) to study the relationship between satisfaction on media activities of eastern folk sport wisdom and attitudes towards the eastern folk sport of secondary school students in the Eastern Economic Corridors. The samples were composed of 90 secondary school students in the Eastern Economic Corridors provinces. The tool used in this research was a questionnaire of satisfaction and attitudes towards media activities of eastern folk sport wisdom. The validity found that the accuracy was 0.7 – 1.0. The reliability was at 0.94. The descriptive statistics including Mean ($\bar{X}$) and Standard Deviation (S.D.). The Pearson correlation was used to analyze the relationship between the satisfaction with media activities of eastern folk sport wisdom and attitudes towards eastern folk sport of secondary school students which set a statistical significance level of 0.01.

The findings of the research showed that:

satisfaction with media activities of eastern folk sport was 4.66, S.D.= 0.33 which was also the highest level and attitudes toward eastern folk sport were 4.61, S.D.= 0.38, which was also the highest level. When analyzing the relationship between satisfaction with media activities of eastern folk sport wisdom and attitudes towards eastern folk sport was found that there was a correlation coefficient of 0.71 with a high level. According to the findings, it can be concluded that media activities of eastern folk sport wisdom were a means

of communication channel to the secondary school students to satisfy them. Moreover, it was also found that satisfaction was associated with the attitudes toward the eastern folk sport with a high level.

Keywords: Media activities; Folk Sport Wisdom; Eastern Economic Corridors

1. บทนำ

กีฬาพื้นบ้านหรือการเล่นพื้นบ้าน เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทเกม ที่เน้นความสนุกสนานจึงช่วยพัฒนาอารมณ์ให้ผู้เล่นรู้สึกสนุกสนาน และมีส่วนช่วยในการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมของเด็กผ่านประสบการณ์การเล่น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักการปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม การมีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อสุขภาพจิตและพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ที่ต้องเสริมสร้างพัฒนาการให้พร้อมในการเจริญเติบโตและการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมพลศึกษา, 2557) สอดคล้องกับ อมรา กล้าเจริญ (2553) ที่กล่าวว่า การเล่นพื้นบ้านช่วยฝึกให้มีระเบียบวินัย เรียนรู้กฎเกณฑ์จากกลุ่มเพื่อน มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งการเสริมศักยภาพของเด็กให้มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า กีฬาพื้นบ้านนั้นมีประโยชน์แก่ผู้เล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเด็ก เพราะช่วยพัฒนาเด็กได้ในทุก ๆ ด้าน นอกจากนั้นแล้วกีฬาพื้นบ้านนับเป็นองค์ความรู้ที่ได้มาจากภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งอาจก่อให้เกิดความภูมิใจในถิ่นที่อยู่ได้อีกด้วย แต่ในปัจจุบันพบว่าความนิยมในการเล่นกีฬาพื้นบ้านค่อย ๆ ลดลง อันเนื่องมาจากหลายเหตุผล ซึ่งหนึ่งในเหตุผลที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วของโลกในปัจจุบันทำให้การเล่นกีฬาพื้นบ้านค่อย ๆ หายไป เด็กและเยาวชนห่างหายจากการมีกิจกรรมร่วมกัน ขาดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง แต่กลับใช้เวลากับโทรศัพท์มือถือ หรือ คอมพิวเตอร์มากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดผลเสียในระยะยาวได้เนื่องจากขาดการมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอ ซึ่งหากนำกีฬาพื้นบ้านมาใช้ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายให้เด็กและเยาวชน ก็อาจเป็นเครื่องมือที่สามารถส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมได้ ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งกีฬาพื้นบ้านไปพร้อม ๆ กันอีกด้วย ซึ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นช่วงวัยที่สามารถเคลื่อนที่เคลื่อนไหวได้ดีจึงมีความเหมาะสมในการถ่ายทอดองค์ความรู้กีฬาพื้นบ้านไปยังกลุ่มดังกล่าว โดยการจะอนุรักษ์กีฬาพื้นบ้านเอาไว้ให้อยู่คู่กับท้องถิ่นนั้น ๆ จำเป็นที่จะต้องขยายฐานองค์ความรู้เกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้านออกไปยังคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน ซึ่งการสื่อสารออกไปเพื่อให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายนั้นก็จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน โดยแบบจำลอง SMCR Model ของ Berlo (1960, อ้างถึงใน วงศกร สิงหวรรณ, 2561) เสนอแนะไว้ว่ากระบวนการของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source) เนื้อหาข่าวสาร (Message) สื่อ (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) จะเห็นได้ว่านอกจากผู้ส่ง เนื้อหาข่าวสาร และผู้รับสารแล้ว สื่อก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับสื่อที่ได้รับความนิยมในการนำมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอีกหนึ่งประเภทก็คือ สื่อกิจกรรม

สื่อกิจกรรม หมายถึงกิจกรรมประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ถูกจัดขึ้นซึ่งเป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้มีส่วนร่วมหรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นกิจกรรมทางการตลาด การจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ สื่อกิจกรรมพิเศษ เช่น การจัดประกวด การจัดการแข่งขัน การรณรงค์ (วงศกร สิงหวรรณ, 2561) สอดคล้องกับ ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2548) ที่ระบุว่า การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสื่อสารที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านการเผยแพร่ข้อมูล จากความหมายและความสำคัญของสื่อ กิจกรรมจึงทำให้เกิดแนวคิดการนำสื่อกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ในการขยายฐานการเล่นกีฬาพื้นบ้าน เพื่อเป็นช่องทางในการถ่ายทอดวิธีการเล่นกีฬาพื้นบ้านประเภทต่าง ๆ ไปยังเด็กและเยาวชน โดยใช้สื่อกิจกรรมในลักษณะการจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านของนักเรียน

ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ประกอบไปด้วย 3 จังหวัดได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และ จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านภาคตะวันออกศึกษาทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกภายหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้าน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกภายหลังจากการได้รับสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้าน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

3. สมมุติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก
2. ทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกภายหลังจากการได้รับสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก
3. ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกอยู่ในระดับสูง

4. การทบทวนวรรณกรรม

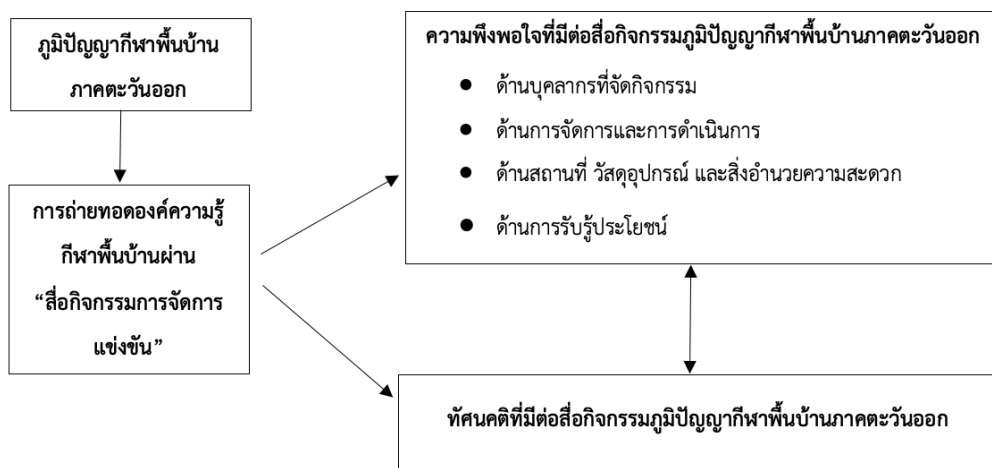
รายงานวิจัยนี้ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ McQuail (2000 อ้างถึงใน พนม คลีฉายา, 2555) ได้สรุปแนวคิดการใช้สื่อและความพึงพอใจของผู้รับสาร ว่า ผู้รับสารเป็นผู้เลือกที่จะกระทำ ในการเปิดรับสื่อมวลชนภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ผู้รับสารมีแรงจูงใจส่วนตัวบางประการในการเปิดรับสื่อมวลชน และสื่อมวลชนสามารถให้การตอบสนองตามความคิดหวังของผู้รับสารได้ในด้านเหตุผลหรือความต้องการใช้สื่อนั้น นอกจากนี้ McQuail (1987 อ้างถึงใน พนม คลีฉายา, 2555) ยังได้ประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชนมาใช้อธิบายลักษณะการใช้สื่อและความพึงพอใจของผู้รับสารว่า ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชนมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) ความต้องการข่าวสารเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของสังคมและใช้ในการตัดสินใจ 2) การกำหนดเอกลักษณ์ส่วนตัว 3) การผสมรวมกลุ่มและติดต่อสังสรรค์ทางสังคม และ 4) ความบันเทิง สอดคล้องกับ ประภัสสร จันทรสถิตย์พร (2562) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังอันสืบเนื่องจากแรงจูงใจส่วนบุคคลต่าง ๆ นี้จะถูกประเมินในแง่ความพึงพอใจที่ได้รับอีกครั้งจากผู้รับสารว่าสื่อนั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการคาดหวังได้หรือไม่ หากความพึงพอใจมีมากเท่าหรือมากกว่าที่คาดหวังผู้รับสารจะเปิดรับสื่อนั้นมากขึ้น และหากเป็นในทางกลับกันผู้รับสารก็จะเปิดรับสื่อนั้นน้อยลงและหาสื่ออื่นเพื่อตอบสนองความต้องการคาดหวังแทน รวมทั้งการศึกษาของ สันดุสิทธิ์ บิรวงศ์ตระกูล และคณะ (2563) กล่าวว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่แตกต่างกัน หากมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างใดถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมาก และได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ทฤษฎีการสื่อสาร อับลันต์ ศิริยุคต์ (2550) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารของมนุษย์เป็นทั้งศาสตร์ (Science) และศิลป์ (Arts) เป็นกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด อารมณ์ ข่าวสารข้อมูล ความรู้ ภูมิปัญญา ค่านิยมความเชื่อ มรดกทางวัฒนธรรม หรือที่กล่าวโดยรวมว่าเป็นการถ่ายทอดสารจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันทำงานร่วมกัน กระชับมิตรไมตรีระหว่างกัน ถ่ายทอดความบันเทิงเริงรมย์ การสร้างสรรค์สุนทรียรส หรือเพื่อประโยชน์ด้านธุรกิจการค้า ซึ่งการสื่อสารต้องอาศัยกระบวนการสื่อสาร โดย Berlo (1960, อ้างถึงใน วงศกร สิงหรวงศ์, 2561) ได้เสนอแบบจำลองในการสื่อสาร SMRC model ประกอบไปด้วย แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source), เนื้อหาข่าวสาร (Message), สื่อ (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) อรุณรัตน์ ชินวรรณ (2553) ได้ให้ความหมายของทั้ง 4 คำไว้ดังนี้ ผู้ส่งสาร (Source) คือ ผู้ที่เริ่มการติดต่อสื่อสารอาจจะเป็นกลุ่มบุคคล องค์กร สถาบันก็ได้ ประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้ส่งสารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ 1) เป็นผู้มีทักษะในการสื่อสาร 2) มีทัศนคติที่ดี 3) มีความรู้ความเข้าใจ และ 4) มีความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรม ในขณะที่สาร (Message) คือ เนื้อหาหรือสัญลักษณ์ ภาษา สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้ สำหรับสื่อหรือช่องทาง (Channel) คือ ตัวกลางในการนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร หรือกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสื่อหรือช่องทางการสื่อสารนั้น ผู้ส่งสารอาจจะใช้สื่อใดสื่อหนึ่ง หรือสื่อหลายชนิดผสมผสานกันหรือเรียกว่า สื่อผสม (Multi-Media) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการสื่อสารนั้น ๆ และผู้รับสาร (Receiver) คือ กลุ่มเป้าหมายที่องค์กรมุ่งดำเนินการสื่อสาร เพื่อหวังผลในด้านทัศนคติและพฤติกรรม

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

6. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของนักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยได้มาด้วยวิธีการอาสาสมัครจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 6 โรงเรียนจาก 6 อำเภอ ได้แก่ 1.จังหวัดชลบุรี โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ตัวแทนอำเภอเมือง และโรงเรียนบ้านบึงอุตสาหกรรมนุเคราะห์ ตัวแทนอำเภอบ้านบึง 2.จังหวัดระยอง โรงเรียนระยองวิทยาคม ตัวแทนอำเภอเมือง และโรงเรียนบ้านค่าย ตัวแทนอำเภอบ้านค่าย 3.จังหวัดฉะเชิงเทรา โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ ตัวแทนอำเภอเมือง และโรงเรียนบางปะกง บวรวิทยายน ตัวแทนอำเภอบางปะกง จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 15 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power version 3.1.9.4 กำหนด Test Family เป็น t-tests ค่าสถิติทดสอบเป็น Correlation: Point biserial model กำหนดพารามิเตอร์ การทดสอบเป็น two tails ที่ Effect size เท่ากับ 0.3 ค่า แอลฟา เท่ากับ .05 ค่า Power เท่ากับ 0.8 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 82 คน เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล จึงเก็บเพิ่มร้อยละ 10 ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 90 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคัดเลือกประเด็นเพื่อนำมาสร้างข้อคำถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ อายุ และจังหวัด

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านภาคตะวันออก จำนวน 17 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรที่จัดกิจกรรม ด้านการจัดการและการดำเนินการ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการรับรู้ประโยชน์

ส่วนที่ 3 ทศนคติที่มีต่อกิจกรรมพื้นบ้านภาคตะวันออก จำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

สำหรับการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบดังนี้

การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินความเที่ยงตรง จากนั้นนำแบบสอบถามมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อทดสอบความถูกต้องและความเข้าใจในคำถามและการสื่อความหมายต่าง ๆ ของแต่ละคำถาม เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency or IOC) ของแบบวัดทั้งหมด อยู่ระหว่าง 0.7-1.00

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม จากผลการตอบของกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความสม่ำเสมอของเครื่องมือและมาตรวัดที่ใช้ในการวิจัย โดยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach ประเด็นความพึงพอใจต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านภาคตะวันออก อยู่ที่ 0.94 และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพื้นบ้านภาคตะวันออก อยู่ที่ 0.96 รวมทั้งฉบับอยู่ที่ 0.94

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล (SPSS) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อความพึงพอใจต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านภาคตะวันออก และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพื้นบ้านภาคตะวันออกใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านภาคตะวันออกและทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพื้นบ้านภาคตะวันออก ใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4. การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้นำมาแปลความหมาย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

4.50 – 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

5. การขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ กับคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และได้รับการรับรอง เลขที่ใบรับรอง IRB2-010/2565

7. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก และทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 90 ชุด และทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คนอายุเฉลี่ย 16.18+1.10 ปี แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง 45 คนเท่ากัน เพศชายมีอายุเฉลี่ย 16.27+1.18 ปี และเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 16.09+1.02 ปี

ตารางที่ 1

ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกของกลุ่มตัวอย่าง (n = 90)

ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลความ
ด้านบุคลากรที่จัดกิจกรรม			
1. มีบุคลากรเพียงพอต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก	4.69	0.49	มากที่สุด
2. บุคลากรมีบุคลิกภาพที่ดี	4.77	0.43	มากที่สุด
3. บุคลากรสามารถนำเกมได้อย่างสนุกสนาน	4.80	0.46	มากที่สุด
4. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ในการจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.66	0.52	มากที่สุด
5. บุคลากรทุกท่านสามารถอำนวยความสะดวก และดูแลความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกได้	4.76	0.55	มากที่สุด
6. บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก	4.69	0.51	มากที่สุด
รวมด้านบุคลากรที่จัดกิจกรรม	4.73	0.30	มากที่สุด
ด้านการจัดการและการดำเนินการ			
7. การจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก มีชนิดกีฬาที่หลากหลาย	4.68	0.54	มากที่สุด
8. การจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก ตอบสนองความต้องการของท่าน	4.41	0.72	มาก
9. การจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกทำให้ท่านมีความสุข สนุกสนาน	4.84	0.36	มากที่สุด
รวมด้านจัดการและการดำเนินการ	4.64	0.42	มากที่สุด

ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

10. การจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม	4.43	0.69	มาก
11. สถานที่จัดสามารถในการจัดกิจกรรมได้หลายประเภทและเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	4.61	0.65	มากที่สุด
12. สถานที่จัดกิจกรรมมีความปลอดภัย	4.58	0.64	มากที่สุด
รวมด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.54	0.51	มากที่สุด

ด้านการรับรู้ประโยชน์

13. ท่านได้รับความรู้ ความเข้าใจในวิธีการเล่น จากการจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.64	0.53	มากที่สุด
14. ท่านได้ทราบชนิดกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น จากการจัดกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.71	0.53	มากที่สุด
15. ท่านสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ใน ชีวิตได้	4.40	0.76	มาก
16. ท่านได้รับความเพลิดเพลิน และคลายความเครียด จากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.79	0.49	มากที่สุด
17. ท่านได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.76	0.46	มากที่สุด
รวมด้านการรับรู้ประโยชน์	4.66	0.39	มากที่สุด
รวมทั้ง 4 ด้าน	4.66	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านรวมทั้ง 4 ด้านเท่ากับ $4.66+0.33$ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านบุคลากรที่จัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ $4.73+0.30$ รองลงมา คือ ด้านการรับรู้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ย $4.66+0.39$ ลำดับที่ 3 คือ ด้านการจัดการและดำเนินการมีค่าเฉลี่ย $4.64+0.42$ และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ย $4.54+0.51$ ตามลำดับ

ตารางที่ 2

ทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n = 90)

ทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงให้ถึงความเป็นเอกลักษณ์ของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.64	0.55	มากที่สุด
2. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังได้รับความสนใจจากคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเหมือนเดิม	4.44	0.71	มาก
3. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ไว้	4.79	0.44	มากที่สุด
4. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหนึ่งในแนวทางที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.52	0.62	มากที่สุด
5. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความน่าสนใจ	4.60	0.54	มากที่สุด
6. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีวิธีการเล่นที่ง่าย ไม่สลับซับซ้อน สามารถส่งต่อไปยังคนรุ่นใหม่	4.66	0.62	มากที่สุด
7. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัว คนในสังคม และชุมชน	4.63	0.59	มากที่สุด
8. ท่านเห็นว่กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างครอบครัว คนในสังคม และชุมชน	4.68	0.58	มากที่สุด
9. ท่านเห็นว่กีฬาพื้น บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัย	4.58	0.58	มากที่สุด
10. ท่านเห็นว่กีฬาพื้น บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีส่วนช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจแก่ชุมชนของตนเอง	4.57	0.62	มากที่สุด
รวม	4.61	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากับ 4.61 ± 0.38 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อความที่ว่า กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ไว้มีคะแนนมากที่สุด คือ 4.79 ± 0.44 รองลงมา คือ กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างครอบครัว คนในสังคม และชุมชน 4.68 ± 0.58 และอันดับ 3 คือ กีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีวิธีการเล่นที่ง่าย ไม่สลับซับซ้อน สามารถส่งต่อไปยังคนรุ่นใหม่ 4.66 ± 0.62

ตารางที่ 3

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หัวข้อ	$\bar{X} \pm S.D.$	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้าน	4.66 ± 0.33	0.71*
ทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.61 ± 0.38	

* $p < 0.01$

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.71 อยู่ในระดับมาก

8. อภิปรายผล

1. ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้าน จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ $4.66+0.33$ อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านอาจเป็นเพราะรูปแบบของสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านที่ผู้วิจัยจัดขึ้นนั้นเป็นหนึ่งในช่องทางการสื่อสาร (Channel) ที่ใช้ในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งในสื่อกิจกรรมนั้นเป็นการใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์เป็นกระบวนการถ่ายทอดทั้งอารมณ์ ความรู้สึก จากรูปแบบกิจกรรมการแข่งขันที่จัดขึ้นไปยังผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง โดยผู้เข้าร่วมยังสามารถเข้าไปสัมผัสถึงสารที่ผู้ส่งต้องการสื่อไปได้ด้วยตัวเองอีกด้วย นอกจากนั้นจุดเด่นของสื่อยังช่วยเชื่อมโยงความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันตลอดจนถ่ายทอดความบันเทิงเริงรมย์ได้อีกด้วย (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550) สอดคล้องกับ เมธาวิ แก้วสนิท (2559) ที่กล่าวว่า สื่อกิจกรรมซึ่งเป็นสื่อที่มีข้อดีคือ เน้นการกระทำ (Action) และสามารถสร้างการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายได้ จึงทำให้ผู้เข้าร่วมมีความพึงพอใจในสื่อกิจกรรม อีกทั้งยังสอดคล้องกับ สหรัฐ ลักษณะสุด (2563) ที่ทำการศึกษารื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค เกมกลุ่มแข่งขันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค เกมกลุ่มแข่งขันในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นรูปแบบของสื่อกิจกรรมภูมิปัญญากีฬาพื้นบ้านยังมีลักษณะเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย 1. การฟังและเกื้อกูลกัน 2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด 3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน 4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย 5. กระบวนการกลุ่ม (กุลิสรา จิตระชาวนิช, 2562) และเมื่อพิจารณาจากคะแนนความพึงพอใจรายด้านพบว่า ด้านบุคลากรในการจัดกิจกรรมมีคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีการเตรียมการก่อนจัดกิจกรรมโดยทำการอบรมกติกาการแข่งขันให้กับบุคลากรที่จะใช้ในกิจกรรมนี้ เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อกิจกรรมนี้อย่างชัดเจน จึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ด้านบุคลากรได้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งบุคลากรในสื่อกิจกรรมนี้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร (Source) คือ ผู้ที่เริ่มการติดต่อสื่อสารอาจจะเป็นกลุ่มบุคคล องค์กร สถาบันก็ได้ ประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้ส่งสารมีดังนี้ 1) เป็นผู้ที่มีทักษะในการสื่อสาร 2) มีทัศนคติที่ดี 3) มีความรู้ความเข้าใจ และ 4) มีความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรม (อรุณรัตน์ ชินวรรณ, 2553)

2. ทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้าน จากผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากับ $4.61+0.38$ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะจุดเด่นของสื่อกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านที่กลุ่มตัวอย่างได้มีโอกาสสัมผัส และลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง เน้นการกระทำ และสร้างการมีส่วนร่วมของกลุ่ม จึงอาจเป็นเหตุผลให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อกีฬาพื้นบ้านในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วนิดา เณรานนท์, รุจา ภูไพบูลย์ และชินฤติ คงศักดิ์ตระกูล (2561) ที่ทำการศึกษา ผลของชุดกิจกรรมสื่อเกมคอมพิวเตอร์ต่อทัศนคติ การรับรู้บรรทัดฐาน และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมสื่อเกมคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติ และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยสรุปว่าชุดกิจกรรมสื่อเกมคอมพิวเตอร์นั้นช่วยปรับทัศนคติของกลุ่มทดลองให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงพร คำณูวัฒน์ และคณะ (2553) ที่ศึกษาเรื่อง สื่อพื้นบ้านเพื่อสุขภาพเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า หากเยาวชน

ได้รับความรู้เกี่ยวกับชุมชนและสื่อพื้นบ้าน และเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้ร่วมชื่นชม ภูมิใจ และเห็นคุณค่าในตัวเอง ต้องการรักษาสื่อพื้นบ้าน ไม่เงินอายุในวัฒนธรรมของตน

3.ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกของนักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านและทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกัน อธิบายได้ว่า นักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีความพึงพอใจต่อสื่อกิจกรรมภูมิปัญญาพื้นบ้านในระดับมาก ก็จะมีทัศนคติต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออกในระดับมากเช่นกัน ซึ่งเหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาพื้นบ้านภาคตะวันออก อาจมีสาเหตุมาจากคุณลักษณะของสื่อ (Channel) ที่ทำหน้าที่ส่งสาร ซึ่งจุดเด่นของสื่อกิจกรรมก็คือ ผู้รับสื่อมีส่วนร่วมด้วยตนเองทำให้ได้มีประสบการณ์ตรง จึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้รับสื่อมีทัศนคติที่ดีต่อสารที่อยู่ในสื่อกิจกรรมนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประภัสสร จันทรสถิตย์พร (2562). ที่กล่าวว่า ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของสื่อแต่ละประเภทก็มีอิทธิพลต่อการรับรู้เนื้อหาของสารของผู้รับสารนอกเหนือจากความสามารถในการรับสาร และการตีความเนื้อหาของตัวผู้รับสารเอง สอดคล้องกับ อิศเรศ คำแหง (2553). ที่พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการในช่วงเทศกาล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากผู้รับสารมีส่วนร่วมหรือได้สัมผัสด้วยตนเองอาจทำให้มีทัศนคติที่ดีกับสารนั้น ๆ ได้

9. องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้้องค์ความรู้ใหม่สำหรับการพัฒนาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านสามารถใช้สื่อกิจกรรมเป็นเครื่องมือได้

10. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) จากผลการวิจัยพบว่าสื่อกิจกรรมสามารถนำมาใช้เป็นช่องทางการสื่อสารไปยังผู้รับสารได้ จึงอาจนำสื่อกิจกรรมไปใช้ในการสื่อสารเนื้อหาอื่น ๆ ไปยังกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้

2) ในการพัฒนาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสามารถใช้สื่อกิจกรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ผ่านสื่อกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อกีฬาพื้นบ้านในระยะยาว ว่ามีความยั่งยืนหรือไม่ และควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาพื้นบ้าน

2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ เช่นผลของการใช้กิจกรรมกีฬาพื้นบ้านที่มีต่อระดับสมรรถภาพทางกาย หรือผลของการใช้กิจกรรมกีฬาพื้นบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมพลศึกษา. (2557). *การละเล่นพื้นบ้านไทย*. โรงพิมพ์เอส.ออฟเซ็ทกราฟฟิคดีไซน์.
- กุลิสสร จิตรชญาวนิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ จำกัด.
- ดวงพร คำณวนวัฒน์, เนตรหงษ์ ไกรเลิศกุลธิดา จันทรเจริญ, ดวงแข บัวประโคน, สุนิดา ศิวปฐมชัย และ สิริพร พิบูลภา นุวัธน์. (2553). สื่อพื้นบ้านเพื่อสุขภาวะเยาวชน. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 29(2), 89-110.
- ประภัสสร จันทรสถิตย์พร. (2562). ทศนคติและความพึงพอใจต่อสื่อสุนทรียะที่สร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะของผู้สูงอายุ. *วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา*, 11(ฉบับพิเศษ), 68-81.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์. (2548). *การสื่อสารประเด็นสาธารณะและการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม คลีณา. (2556). ความต้องการข่าวสาร การใช้สื่อ และนิสัยการเปิดรับสื่อของผู้สูงอายุไทย. *วารสารนิเทศศาสตร์*, 31(2), 1-26.
- เมธาวี แก้วสนิท. (2559). ความต้องการรูปแบบและลักษณะเนื้อหาสื่อกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจประชาคมอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(96), 82-93.
- วนิดา เณรานนท์, รุจา ภูไพบูลย์ และ ชื่นฤติ คงศักดิ์ตระกูล. (2561). ผลของชุดกิจกรรมสื่อเกมคอมพิวเตอร์ต่อทัศนคติ การรับรู้บรรทัดฐานและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารเกื้อการณ*, 25(1), 73-89.
- วงศกร สิงหรวงศ์. (2561). *กระบวนการสื่อสารและปัจจัยการสื่อสารที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจ เข้าร่วมกลุ่มรณรงค์การใช้จักรยานของกลุ่มบัณฑิต*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สหรัญ ลักษณะสุด. (2563). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 4(3), 247-262.
- สันดุสิต บิรวงษ์ตระกูล, นิสากร ยินดีจันทร์, อังศุมาลิน สุขย์รัตนโชค, ฐิพัฒน์ แก้วตาธนวัฒนา, จเร เกื้อนพวงแก้ว, ปฎิภาณ กิตตินันท์วัฒน์, ทอมมี เจนเสน และ Mwangati Whenda-Bhose NG oli. (2563). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์ (สองภาษา) คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. *วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*, 3(2), 107-120.
- อรุณรัตน์ ชินวรรณ. (2553). *สื่อประชาสัมพันธ์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อมรา กล้าเจริญ. (2553). *เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน*. โอเดียนสโตร์.
- อิศเรศ คำแหง. (2553). *การเปิดรับข่าวสาร ทศนคติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาลของมูลนิธิเมาไม่ขับ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, บรรณาธิการ. (2550). *สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.